

Arrest

nr. 261 677 van 5 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. HUBERT
Regentschapsstraat 23
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Vietnamese nationaliteit te zijn, op 28 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 7 juli 2021 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die *loco* advocaat P. HUBERT verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GUSSE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Vietnamese nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 17 november 2020.

1.2. Op 11 mei 2020 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Vietnamees machtig is.

1.3. Op 20 mei 2021 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing verzoek kennelijk ongegrond.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Vietnamese nationaliteit te hebben, en afkomstig te zijn van Nghi Cong Bac, in Nghi Loc district, Nghe An provincie, waar u woonde van uw geboorte tot uw vertrek uit het land.

U werkte in Vietnam in de bouw, maar werd via een kantoor aldaar geronseld om op legale wijze te gaan werken in een bandenfabriek in Tsjechië. U leende een grote som geld om deze reis te bekostigen, maar stelde bij aankomst in Tsjechië vast dat het loon er lager was dan beloofd. U trok daarom op goed geluk verder Europa in en kwam zo aan in België. Hier verloor u op een bepaald moment evenwel uw reis- en identiteitsdocumenten, waarop u besloot internationale bescherming te vragen.

U kwam aan in België in februari 2020 en verzocht om internationale bescherming op 17 november 2020. U legt geen documenten voor om uw verzoek te staven.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Er dient namelijk te moeten opgemerkt dat uw ingeroepen redenen waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Vietnam van louter economische aard zijn en geen enkel verband houdt met de Geneefse Vluchtelingenconventie, die voorziet in het verlenen van internationale bescherming aan personen die hun land van herkomst hebben verlaten wegens een gegronde vrees voor vervolging omwille hun nationaliteit, etnische afkomst, politieke- of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep. U gaf niet aan problemen te kennen omwille van politieke activiteiten, maakt geen gewag van religieuze vervolging, u behoort als Kinh tot de etnische meerderheid in Vietnam en u heeft nooit persoonlijke problemen gekend, niet met de overheid noch met andere personen (CGVS p. 5).

Verder heeft u ook niet aannemelijk gemaakt dat u bij een eventuele terugkeer naar Vietnam een reëel risico op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing zoals omschreven in Artikel 48/4 §2 b) van de wet over de subsidiaire bescherming loopt.

U beroept zich er evenwel op dat u bij terugkeer naar Vietnam mogelijk problemen zou kunnen kennen omdat u de leningen die u aangegaan hebt om uw reis naar Europa te financieren niet zou kunnen terugbetalen (CGVS

p. 5, 6), waardoor u in het vizier zou kunnen komen van de schuldeisers. Hierbij kunnen evenwel een aantal bemerkingen geformuleerd worden. Het gaat primo namelijk slechts om een blote bewering, die op geen enkele wijze staat met stukken (bankafschriften, een leningsovereenkomst, dreigementen vanwege de woekeraars, ...). Secundo dient u zich voor een dergelijk gemeenrechtelijk probleem in de eerste plaats te richten tot de autoriteiten in uw land van herkomst. Er kan tertio ook niet om de vaststelling heen dat u aangeeft dat u initieel naar Europa kwam omwille van eerder economische redenen (zie supra). Dat u zich nu beroept op de schulden die u maakte om deze eerder economisch gemotiveerde reis te bekostigen om te rechtvaardigen waarom u niet zou kunnen terugkeren, is onvoldoende.

Al deze elementen samen leiden tot de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er

zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

U brengt ook geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. Bovendien blijkt uit een volledig en ten gronde onderzoek van uw verzoek om internationale bescherming dat u, bij het voorleggen van uw verzoek om internationale bescherming en het uiteenzetten van de feiten, enkel aangelegenheden aan de orde heeft gesteld die niet ter zake doen om uit te maken of u in aanmerking komt voor internationale bescherming. In toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste middel aangaande de weigering van erkenning als vluchteling voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van de Conventie van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 57/6, alinea 2 en 62 van de Vreemdelingenwet, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsverging, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen. Hij ontwikkelt het middel als volgt. *“Het CGVS heeft niet op adequate wijze de vrees van verzoeker bij terugkeer onderzocht. Het kan niet beschouwd zijn dat verzoeker momenteel door haar nationale autoriteiten van een volle en gehele bescherming zou beschikken, welke vereist, behalve de lichamelijke veiligheid, de mogelijkheid om van zijn burgerrechten en van zijn sociale en economische fundamentele rechten te kunnen genieten. Dat in het onderhavige geval, de ondergane feiten voldoende ernstig blijken opdat de eiser in haar vrees volhardt (C.P.R.R., 8.09.97, n° 96/1850/F517 (F), R.D.E., 1997, n° 94, p. 401). Voorts gezien de situatie van Vietnam tegenwoordig, is de vrees van verzoeker nog altijd huidig (zie, mutatis mutandis, CPRR, 98-0779/ F 728 (Congo), R.D.E., 1999, n° 105, 622 ; CPRR, 98-0730/F868 (Congo, ex-Zaire) : idem). Uiteindelijk, zelfs als er een twijfel bestaat, quod non, betreffende de natuur en de ernst van de vervolgingen waarvan de verzoeker zou het onderwerp kunnen zijn ingeval van terugkeer, moet deze twijfel in ruime mate aan de verzoeker weldoen (CPRR, n° 98-1152/F 871/cd; CPRR, 99 - 0271/F 872; CPRR, 27.7.99, n° 99-0012/F 862; CPRR, 16.7.99, n° 99 - 0173; CPRR, 9.7.99, n° 98 -1079). In hoofde van verzoeker bestaat er wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, A, lid 2 van de Conventie van Genève. De motieven die in de beslissing worden aangehaald doen hieraan geen afbreuk.”*

In een tweede middel aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet; van artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de overduidelijke beoordelingsverging, van de algemene beginselen van zorgvuldigheid en behoorlijk bestuur, alsmede de afwezigheid van een behoorlijke analyse van het verzoek conform de wettelijke bepalingen en gelet op alle pertinente elementen. Hij ontwikkelt dit middel als volgt. *“In het onderhavige geval, moet de Belgische overheid weten dat de situatie in zijn land van oorsprong, zijnde Vietnam, bijzonder onstabiel blijft en dat de overtredingen van de mensenrechten blijven voortduren, hetgeen elke terugkeer voor verzoeker bijzonder moeilijk maakt. Verzoeker meent dat er een reëel risico bestaat dat hij bij terugkeer opnieuw aan dezelfde mishandelingen zal worden onderworpen als voordien. Hij heeft gezegd dat hij bij terugkeer naar Vietnam mogelijk problemen zou kunnen kennen omdat hij de leningen die hij aangegaan heeft om zijn reis naar Europa te financieren niet zou kunnen terugbetalen (CGVS p. 5, 6), waardoor hij in het vizier zou kunnen komen van de schuldeisers.”*

Verzoeker vraagt in hoofddeorde hem te erkennen als vluchteling en in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet toe te kennen.

2.2. Verzoeker voegt in bijlage de bestreden beslissing toe.

3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

3.1. Verzoeker verklaart niet naar Vietnam te kunnen terugkeren omdat hij niet weet wat de mensen van wie hij 500.000.000 VND heeft geleend, zullen doen. Uit zijn verklaringen blijkt dat verzoeker deze som geld heeft geleend om zijn reis naar Tsjechië te betalen, waar hij werkte bij een firma die autobanden maakte. Omdat het bedrijf veel minder betaalde dan wat hem beloofd werd kwam hij na een week naar België met het vliegtuig in februari 2020 op reis (notities PO, p. 4-5). In België verloor verzoeker zijn reisdocumenten en zijn Tsjechische verblijfsvergunning op de trein en diende vervolgens een asielaanvraag in zodat hij een document zou hebben om hier te blijven en werken en de lening in Vietnam af te betalen (notities PO, p. 6).

De Raad stelt vast dat verzoeker om loutere economische redenen zijn land van herkomst heeft verlaten en dat hij geen enkel element aanhaalt waaruit kan blijken dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Vietnam omwille van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging. Wat betreft verzoekers verklaring dat hij een lening aanging bij particulieren om zijn reis naar Tsjechië te bekostigen, dat hij in België wil werken om deze lening af te betalen en zijn familie in Vietnam te ondersteunen en dat hij nog niet weet wat er zou gebeuren als hij niet zou terugbetalen, stelt de Raad vast dat verzoeker geen enkel document bijbrengt om zijn verklaringen te staven en dat het om een probleem van gemeenrecht gaat dat geen enkel verband houdt met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie. Verder stelt de bestreden beslissing op goede gronden dat verzoeker niet aangaf problemen te kennen omwille van politieke activiteiten of zijn religie; nooit persoonlijke problemen te hebben gekend met de overheid noch met andere personen (notities PO, p. 5) en dat hij tot de etnische meerderheid van de Khin in Vietnam behoort. Bovendien stelt de Raad vast dat verzoeker hij zelf aangeeft niet te weten wat er zou gebeuren indien hij niet zou kunnen terugbetalen en dat hij uitdrukkelijk verklaart dat zijn familieleden geen enkel probleem kenden sinds zijn vertrek uit Vietnam.

Uit dit alles blijkt dat het verzoek om internationale bescherming niet ressorteert onder het Vluchtelingenverdrag. Verzoeker brengt in het verzoekschrift en ter terechtzitting geen elementen bij waaruit een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingrechtelijke zin kan blijken. De loutere stelling in het verzoekschrift dat hij niet over volle bescherming door zijn nationale autoriteiten zou beschikken, dat de ondergane feiten voldoende ernstig blijken en dat de vrees van verzoeker gezien de actuele situatie in Vietnam nog altijd actueel is, doet geen afbreuk aan het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat de door verzoeker aangevoerde vluchtmotieven geen verband houden met één van de vijf vervolgingsgronden in de vluchtelingendefinitie. Verder stelt de Raad vast dat verzoeker zelf aangeeft niet te weten of hij een probleem zou hebben in geval van terugkeer. In zoverre verzoeker stelt dat gezien de huidige situatie in Vietnam zijn vrees nog altijd actueel is, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zelf stelt niet te weten of hij een probleem heeft en hij evenmin concreet maakt op basis waarvan hij omwille van de huidige situatie in Vietnam een actuele vrees voor vervolging heeft. De Raad wijst er op dat het in eerste instantie aan verzoeker toekomt zijn vrees voor vervolging concreet aannemelijk te maken. Verzoeker blijft hiertoe in gebreke. Gelet op het voorgaande is verzoekers betoog dat hem het voordeel van de twijfel moet worden toegekend, niet dienstig.

Bovenstaande vaststellingen volstaan voor de Raad om te besluiten dat in hoofde van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 1, A van het Vluchtelingenverdrag kan worden aangenomen.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat geen elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid.

4.2. Verzoeker beroept zich, wat het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2 b) van de Vreemdelingenwet betreft, op de bovenvermelde vluchtmotieven. Verzoeker maakt geenszins aannemelijk dat hij omwille van de lening die hij aanging in Vietnam om zijn reis te bekostigen een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan ernstige schade in de zin van artikel 48/4 § 2, b) van de Vreemdelingenwet. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker geen enkel begin van bewijs bijbrengt waaruit kan blijken dat hij een som geld heeft geleend bij privé-personen en dat verzoeker ook bij het verzoekschrift geen enkel document bijbrengt waaruit dit kan blijken zodat zijn verklaringen louter beweringen zijn die hij op geen enkele wijze kan staven. Bovendien brengt verzoeker geen enkel

concreet element aan waaruit kan blijken dat hij omwille van de door hem aangegane lening ernstige mensenrechtenschendingen zou hebben ondergaan of in geval van terugkeer zou riskeren dat het minimumniveau van hardheid zoals vereist door de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens inzake artikel 3 van het EVRM, bereikt. In dit verband herhaalt de Raad dat verzoeker zelf verklaarde niet te weten of hij een probleem zou hebben indien hij niet zou kunnen terugbetalen en dat zijn familieleden sinds zijn vertrek uit Vietnam geen enkel probleem hebben gekend. Bovendien toont verzoeker op geen enkele wijze aan waarom hij zich, indien hij een probleem zou kennen met zijn schuldeisers, zich niet tot de autoriteiten van zijn land van herkomst zou kunnen wenden om bescherming te verkrijgen indien nodig, noch dat de bescherming geboden door de Vietnamese autoriteiten niet zou beantwoorden aan de vereisten gesteld in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift beperkt verzoeker zich tot het louter herhalen dat hij mogelijk problemen zou kunnen kennen omwille van de lening die hij heeft aangegaan. Dit volstaat geenszins om de pertinente motieven in de bestreden beslissing te weerleggen.

In zoverre verzoeker zich nog beroept op de onstabiele situatie in Vietnam en het feit dat *“de overtredingen van mensenrechten blijven voortduren”* en hij meent dat hij bij terugkeer opnieuw aan *“dezelfde mishandelingen zal worden onderworpen als voordien”*, kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker zelf verklaarde dat hij geen enkel probleem heeft gekend met de overheid of privé-personen voor zijn vertrek uit Vietnam, zodat zijn stelling dat hij aan dezelfde mishandelingen als voordien dreigt te worden onderworpen niet strookt met zijn eerdere verklaringen en feitelijke grondslag mist en dat hij ook in het verzoekschrift op geen enkele wijze uiteenzet aan welke mishandelingen hij zou zijn onderworpen in het verleden.

Verzoeker brengt verder geen andere persoonlijke elementen of omstandigheden aan op basis waarvan in zijn hoofdte kan worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

4.3. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

Verzoeker toont gelet op het voorgaande niet aan dat in zijn hoofdte zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

5. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten en kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Vietnamees machtig is. De Raad stelt verder vast dat de verwerende partij zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de verwerende partij niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de verwerende partij. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

7. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET